

FINESTRA D'OPORTUNITAT

El futur de Mas i Catalunya en mans de la CUP?

per Carles Mascarell (@JrMasca)

És evident que la CUP està de moda, sobretot després dels bons resultats obtinguts per la formació més a l'esquerra de l'espectre parlamentari català les passades eleccions municipals i a la vista de les perspectives de vot que té a les eleccions al Parlament de Catalunya del pròxim diumenge 27 de setembre.

Però el que és més important en cas que Junts pel Sí no obtingui la majoria absoluta, és que aquesta formació d'origen municipalista, que defensa la sortida de l'euro, l'OTAN i la reunificació dels Països Catalans, tindrà la clau de la governabilitat per poder seguir endavant amb el procés. I encara més, la capacitat de decidir sobre la continuïtat de l'actual President de la Generalitat i referent del procés sobiranista, Artur Mas.

En cas de que la llista (pseudo)liderada per Raül Romeva no obtingui la majoria absoluta, doncs, podem trobar-nos que la formació del brillant David Fernández determini la manera de continuar el procés i si Artur Mas continuarà liderant, o no, el Principat en direcció a Ítaca. Aquells que lluitaven fins fa poc per entrar al Parlament de Catalunya poden convertir-se uns anys més tard en qui determinarà el futur polític del poble de Catalunya i del seu President actual. Poqueta cosa.

Sembla paradoxal que un poble que té fama d'assenyat i prudent pugui quedar ara en mans d'una formació que es defineix anticapitalista i que defensa el socialisme obertament, així com la reunificació del Països Catalans, màxima expressió del nacionalisme (que no independentisme) català. Bingo, caramboles del procés i del catalanisme en un context d'atur estructural, desigualtat i retallades a tort i a dret, que aquests no només atribueixen al govern espanyol, sinó també als gàngsters del capitalisme. DUI i socialisme.

La pregunta clau, però, és quines són les condicions que la CUP imposarà a Junts pel Sí, en cas que la llista no tingui majoria absoluta, a canvi de donar suport a un govern de concentració per continuar amb el procés d'independència? Com si es tractés d'una tragicomèdia grega, la persona que ha liderat el camí a Ítaca des de la Presidència de la

Generalitat, serà potser, el sacrificat per a assolir-la. Que no només va de banderes la cosa. Es convertirà Mas en el màrtir polític de Catalunya si aquesta assoleix la independència? Es convertirà en el William Wallace català que va haver de deixar pas per aconseguir la llibertat d'un poble?

En aquest sentit, la segona pregunta clau és si Catalunya podrà avançar cap a la independència sense el lideratge d'Artur Mas en cas que finalment es vegi obligat a deixar pas per obligació històrica. I quin impacte tindrà el més que previsible gir a l'esquerra dels comandants de la nau independentista en el procés en si mateix i en el sistema de partits català dels pròxims anys? Seguirem jugant a fer la revolució sense Mas o tornarem a ser els assenyats autonomistes del *Majestic* i el tripartit?

Com si fos una història de joglars i trobadors, 300 anys després de la caiguda de Barcelona i gairebé 301 dies després de l'abraçada entre Artur Mas i David Fernández, el futur del William Wallace català i del seu país pot estar en mans del seu botxí. Junts pels Sí i la llibertat, la llengua i poques coses més, però separats pel capitalisme, els casos de corrupció, les retallades i Andorra.

Tot i que l'estratègia de CDC per amagar les retallades sota la bandera i l'ofec de l'estat espanyol era de llibre de Ciència Política, se li pot tornar en contra com un bumerang. Queda per veure què passarà i quin impacte tindrà això en el futur polític de CDC, ERC i les altres formacions catalanes així com sobre els seus lideratges si el procés no acaba com s'espera. Sobreviurà el procés a un canvi de lideratge sense Artur Mas, virant a l'esquerra, corrents a fer la DUI, i girant-li una mica més l'esquena a la UE, amb els mercats, Merkel i companyia mirant-nos atentament?

En cas de que Junts per Si no tregui majoria absoluta, el que es segur és que depenent del rol que jugui la CUP en el procés i els pactes postelectorals, la formació antagònica al seny de la casa gran que ha volgut fer-se revolucionària passarà als llibres d'història com la formació clau, que va fer una mica més possible la independència de Catalunya i va convertir en màrtir Artur Mas.

O per contra, Duran i companyia riuran els pròxims anys d'ERC i els seus antics socis, des d'algun ministeri de Madrid. El 28 de setembre en començarem a veure les primeres pistes.